

Nhiều vấn đề cũa giới Ngäi Viêt còn như thuß nào Mao Trạch Đông vẫn chỉ đi qußc Mß là một “Con cßp bßng gißy,” hoặc “Con cßp có rằng bßng gißy.” Ý Mao khuyên dân Trung Hoa đừng sợ nßu phßi đánh nhau với Mß. Dân chúng Trung Hoa nghe sßng tại, hoan hô Mao Chủ Tßch rồi tiếp tục chßu cúi đầu cho ông Mao bßo sao nghe vậy. Mßi chỉßn dßch “nhßy vßt” hay “cách mạng văn hóa” cũa ông làm mßi trißu ngäi chßt, phßn lßn vì đói.

Thị trường xa rồi. Bây giờ cußc cßnh tranh giữa các nßc trên thß giới tiếp trung trên một trßn kinh tế. Mà kinh tế hai nßc Mß và Trung Hoa hiện nay liên quan một thißt theo đúng hình ßnh “môi và rằng,” môi hß thì rằng ßnh. Nếu kinh tế Mß cũ tiếp tục đi xußng thêm một năm nữa, thì kinh tế Trung Qußc sẽ gian nan. Chính phủ hai nßc vẫn không ngừng công khai bày tỏ như ng bßt đßng ý kiến, nhưng phßn lßn cũng là để cho dân chúng trong nßc họ nghe cho sßng tại. Chính phủ Mß thì thường than phiền Trung Qußc không chßu tăng giá đồng tiền cũa họ như Mß yêu cầu. Ngäi cßi, Bßc Kinh hay than phiền Mß không chßu bßt dân tiền tệ kém, để ngân sách khißm hßt nhiều quá. Nhưng chính sách cũa mßi nßc chỉ tuân theo các đißu kiện kinh tế trong nßc họ, chứ không phải vì họ cũn nghe ßi nßc kia.

Ngày hôm qua, Thủ Tßng Trung Qußc Ôn Gia Bảo mới tuyên bố mßi lo lắng cũa ông về tình trạng tài chính nßc Mß. Ông nói một cách gián tiếp: “Chúng tôi cho Mß vay tiền rất nhiều, rất nhiều chúng tôi phải quan tâm về sự an toàn cũa những món nợ đó. Nói thẳng thßn, chúng tôi có hßi lo lắng.”

Ôn Gia Bảo không nói thẳng mßi lo ngân sách chính phủ Mß khißm hßt, mà chỉ nói về những món tiền chính phủ Bßc Kinh cho chính phủ Mß và các ngân hàng ở Mß vay. Nhưng ai biết làm tính cũng trß cũng biết là hai vấn đề đó liên hệ chặt chẽ. Nếu chính phủ Mß vung tay quá trán, chi tiêu quá nhiều hơn số thu, thì họ sẽ phải in thêm tiền và đi vay nợ, sinh ra một hoặc hai hßu quß. In tiền thêm thì sinh lạm phát, giá trß đồng đô la Mß sẽ xußng so với đồng tiền các nßc khác. Đi vay mãi thì Bộ Tài Chính Mß phải phát hành thêm trái phiếu công, bán ra nhiều quá thì giá công trái Mß sẽ xußng.

Cß hai hßu quß trên đều làm cho Trung Qußc bất thißt, vì họ đang giữ trong nhà những công trái Mß trß giá gần 700 tỷ đô la. Nếu giá công trái Mß xußng, tài sản đó sẽ bị giảm giá. Dù giá công trái Mß không xußng nhưng đồng đô la bất một giá so với đồng Euro cũa Âu Châu hay đồng Yen cũa Nhật Bản, thì 700 tỷ đô la cũng kém giá trị. Tóm lại, nếu chính phủ Mß tiếp tục để cho ngân sách khißm hßt thì Trung Qußc bất thißt hơn rất nhiều. Mà hiện nay, nßc Mß đang ngừng trên 1.3 ngàn tỷ khißm hßt do Thủ Tßng Bush để lại, ông Obama lại đang tung thêm tiền ra kích thích kinh tế, sẽ khißm hßt sẽ tăng thêm hàng ngàn tỷ nữa. Ông Ôn Gia Bảo lo là phải.

Trung Quốc đang có gần 2,000 tỷ đô la dự trữ, nhưng bao nhiêu năm xuất công nghiệp hiện nay phải công. Khoảng 70% số tiền đó là đô la Mỹ, số còn lại là vàng hoặc các ngoại tệ mạnh khác. Ngoài số 700 tỷ đô la cho chính phủ Mỹ vay, Trung Quốc cũng cho các xí nghiệp và ngân hàng tại Mỹ vay một khoản tiền công. Nếu bạn đang sống tại một nước ở Á Châu, không phải Mỹ, và bạn có 1,400 đô la trong nhà, khi thị trường giá đô la xuống 1% thì bạn biết mình vừa mất “một” 14 đô la. Số tiền vốn như cũ, nhưng giá trị, tức là “khả năng mua” mất đi gần 1%. Nếu tài sản của bạn là 1,400 tỷ đô la, bạn chỉ việc nhân lên thành 14 tỷ. Mất đi một tỷ đô la, cũng không tồi.

Sau khi nghe về mối quan ngại của Thủ Tướng Trung Quốc Ôn Gia Báo, nhiều người phát lo. Vì khi mất nhà lãnh đạo Trung Hoa, một năm mất một nửa báo mất là nhân dân Trung Quốc Hết một nửa; ông ta nói mất là mất công chúng, là nói đó phải nhét vào một hồ quĩ nào đó.

Đây là câu hỏi làm một người suy nghĩ: Có phải ông Ôn Gia Báo có ý báo động chính phủ Mỹ hay không? Nếu Mỹ không thay đổi chính sách thì Trung Quốc có rút bớt số đầu tư của họ vào các trái phiếu của ngân hàng và công trái của chính phủ Mỹ hay không? Nếu Trung Quốc làm thế, thì họ quĩ trên đồng đô la, trên hồ thặng dư tài chính Mỹ và nền kinh tế Mỹ sẽ ra sao?

Ngày hôm qua, khi mối lo lắng này hãng AP đã cho biết sau khi nghe là tuyên bố của Thủ Tướng Trung Quốc Ôn Gia Báo, giá trị đồng đô la và giá công trái Mỹ đã xuống trong các thị trường ở Á Châu, như Tokyo, Hồng Kông, Hán Thành.

Nhưng khi các thị trường Tokyo, Hồng Kông và Thủ Tướng Hết đóng cửa thì mối lo lắng sáng ở London, và một thị trường của Mỹ ở New York. Cho nên một người phải chỉ xem phần nào các thị trường Âu Châu và Mỹ thì mới biết những gì là tuyên bố của Thủ Tướng Trung Quốc Ôn Gia Báo gây ra những cơn bão thị trường nào.

Cuối ngày hôm qua, sau khi thị trường New York không thay gì cả. Đồng đô la Mỹ lên giá đối với một xu so với đồng Euro, và lên cao một chút so với đồng Yên của Nhật Bản. Còn như những thị trường các công trái Mỹ thì họ như không có. Nhưng công trái với thời hạn 10 năm giá không đổi, còn những tín phiếu 2 năm lại lên giá chứ không xuống. Thị trường có vẻ bình tĩnh. Tức là có những yếu tố khác như những thị trường giá đồng đô la Mỹ cũng như giá công trái chính phủ Mỹ, nhưng lại có như báo của ông Ôn Gia Báo coi như không gây nên những gì. Có những tin kinh tế liên quan trong ngày hôm qua. Một chỉ số tín dụng của người tiêu dùng tăng lên một chút, một tin rất bất ngờ. Số khiếm hụt trong cán cân thương mại của Mỹ đã giảm liên tiếp trong

s c h p th m t s ti n quá l n đem vào, mà không gây các h u qu tai h i.

M t h u qu là khi nhi u đ ng đô la M xin đ i l y Yen ho c Euro, giá tr hai đ ng ti n này s tăng lên. Các chính ph Âu Châu và Nh t B n s không th nào ch p nh n đ u đó, vì hàng hóa h xu t c ng s tăng giá. N u các n c trên gi m b t xu t c ng thì kinh t c a h s nguy. Mà chính ng i Trung Hoa c n bán hàng cho h , chính ph Trung Hoa cũng không mu n kinh t các n c đó lâm nguy!

Tóm l i, kinh t th gi i bây gi liên h ch t ch v i nhau, m i n c l n không th làm gì có th thi t h i cho n c khác mà không làm h i kinh t c th gi i, trong đó có chính mình. H i ngh G-20 c a b tr ng tài chánh 20 qu c gia đang h p London nh m tìm các gi i pháp cho c n kh ng ho ng toàn c u hi n nay. M và Âu Châu đang b t đ ng ý ki n v đ i m u tiên mà h i ngh c n gi i quy t. M mu n các n c trên th gi i ph i dành 2% T ng S n L ng N i Đ a đ kích thích kinh t. Pháp và Đ c mu n ph i bàn v n đ c i t h th ng tài chánh qu c t tr c. H s ph i c i c và tìm cách th a hi p v i nhau. Trung Qu c s ng v phía M trong d án tung ti n ra kích thích kinh t , nh ng s đ ng v phía Âu Châu khi đòi bàn ngay v n đ c i t Qu Ti n T Qu c t , cho các n c nh n Đ , Brazil và Trung Hoa có ti ng nói m nh h n! Các n c s ph i c ng tác v i nhau. Nh ng không ph i vì th mà h không ti p t c tranh cãi, theo quy n l i c a qu c gia mình!